

αποδιαλεγοῦδι

αποδιαλεγοῦδι, το, ουσ. [<αποδιαλέγω + κατάλ. -οῦδι], αποδιάλεγμα (2): «διάλεξε αυτός το καλύτερο εμπόρευμα κι άφησε σε μένα τ' αποδιαλεγοῦδια»·

- *όποιος πολύ διαλέγει, τ' αποδιαλεγοῦδια παίρνει*, όποιος διαλέγει πολύ για να πάρει το καλύτερο από ένα σύνολο, στο τέλος παίρνει το χειρότερο: «πάρ' το τώρα που το βρήκες κι άσε το πολύ ψάξιμο, γιατί, όποιος πολύ διαλέγει, τ' αποδιαλεγοῦδια παίρνει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας